

Rejsebrev fra Tokyo, 24. oktober 2018

TOKYO

Efter en lang tur landede vi i Tokyo søndag morgen kl. 8. De første indtryk af landet var en timelang kø ved paskontrollen og derefter det samme for noget så simpelt som at få udleveret vore forudbetalte togpas. Det japanske DSB har et stort potentiale for rationalisering af arbejdsgangene.

Men vi kom da med toget ind til byen på den timelange tur gennem rismarker og æblehaver - og efter at have set konduktøren vende sig og bukke mod passagererne hver gang han gik gennem vognen, tilgav vi kontorets langsommelighed.

Med hjælp fra en flink japaner med GPS telefon, fandt vi vor lejlighed i et stille område tæt ved et af byens knudepunkter, Shinjuku - verdens travleste station med 3,5 mill passager hver dag. Lejligheden er kompakt med et enkelt værelse med to senge og et lille bord, og i gangen var der blevet plads til et lille køkken samt toilet, bad og vaskemaskine bag en dørlåge i hver deres skab. Luksus i forhold til de hoteller til samme pris, hvor "værelset" er en skuffe, man trækker ud og kravler ned i.

I nabobygningen er der en koreansk restaurant, hvor vi naturligvis spiste en lækker frokost.

Efter at have pakket ud og opfrisket os, tog vi ind til Shibuya for at se lidt på nattelivet og den berømte fodgængerovergang, hvor Helle Thorning som statsminister fik smag for at udsende selfies fra sine eksotiske oplevelser. Vi kravlede op på et monument for at få overblik over det vanvittige menneskemylder, når folk går over krydset, hvor 4 -5 store gader gader mødes.

Næste dag tog vi et par stationer videre til Harajuku, som er det område, hvor man i 1970erne oplevede den japanske ungdoms oprør mod forældrenes karriereræs. Jeg skal ikke kunne sige, om det ændrede noget, men i dag er der mange farver, unge mennesker og sjove butikker. Gåturen bragte os også til kontrasten ved Omotesando Hills, som ligner en pendant til Champs Elyses med alle de store varemærkebutikker.

Vi sluttede dagen med et besøg i Meiji Jingu - templet som ærer Meiji-kejserens sjæl. Det var den kejser, der sidst i 1800-tallet åbnede lidt for landets hidtil næsten hermetisk lukkede forhold til omverdenen. Templet ligger i en stor park, og på vej derhen er der to store offergaver, nemlig på den ene side af stien en meget dekorativ opstilling af måske 100 dekorerede tønder med sake og på den anden side med egetræsfade fra de ypperste franske vindistrikter.

Tokyo - i hvertfald den del vi så - er en ren og pæn by, der er ikke meget biltrafik, alle tog er elektriske, og trods byens mange millioner indbyggere fornemmede vi stort set ikke nogen forurening. Vi har heller ikke set nogen form for grafitti, hærværk eller lignende - selv de få telefonbokse ser ud til at være i funktion. Alle har med stor høflighed respekt for omgivelserne og hinanden.